

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2659/2546

ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นาย วุฒิ กัมมทรัพย์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1754, ป.พ.พ. มาตรา 744, ป.วิ.พ. มาตรา 223 ทวิ, ป.พ.พ. มาตรา 386, ป.พ.พ. มาตรา 391, ป.พ.พ. มาตรา 392

ย่อ / หลักกฎหมาย

การโอนกิจการระหว่างโจทก์กับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เป็นการโอนตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 ซึ่งบทบัญญัติมาตรา 5 ได้บัญญัติให้เพิ่มข้อความเป็นมาตรา 38 เบญจ โดยในวรรค 4 กล่าวถึงการควบกิจการหรือโอนกิจการธนาคารว่าให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่าง ๆ เมื่อกฎหมายไม่ได้ระบุว่ายกเว้นอากรประเภทใด จึงต้องแปลว่าเป็นการยกเว้นอากรทุกประเภท ดังนั้นเมื่อโจทก์รับโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) โดยอาศัยตามพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวหนังสือสัญญาการโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างสองธนาคาร จึงไม่ต้องปิดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร การที่โจทก์มีหนังสือแจ้งให้จำเลยซึ่งเป็นทายาทผู้ตายชำระหนี้บอกกล่าวบังคับจำนองและบอกเลิกสัญญากู้เงินที่ผู้ตายทำไว้มิใช่กรณีที่หนี้เงินกู้ที่ผู้ตายจะต้องรับผิดชอบโจทก์จะรับสืบไปการจำนองซึ่งเป็นหนี้อุปถัมภ์จึงยังไม่ระงับ โจทก์รับโอนกิจการจากธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) มาเป็นของโจทก์ โจทก์จึงต้องรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เมื่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รู้ถึงการตายของลูกหนี้ตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 จึงต้องถือว่าโจทก์ได้รู้แล้วด้วย โจทก์ยื่นฟ้องวันที่ 28 มีนาคม 2543 จึงเกินกำหนด 1 ปี ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความและเป็นเหตุให้หนี้อุปถัมภ์คือผู้ค้ำประกันที่จำเลยที่ 1 ได้ทำไว้ต่อโจทก์หลุดพ้นจากความรับผิดชอบไปด้วย แต่สัญญากู้เงินมีการจำนองเป็นประกันไว้ด้วย ดังนี้ แม้หนี้สินตามสัญญากู้เงินอันเป็นหนี้ประธานจะขาดอายุความ โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ด้วยการรับโอนสิทธิมาจากเจ้าหนี้เดิมย่อมใช้สิทธิบังคับเอาจากทรัพย์สินที่จำนองได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ประกอบมาตรา 193/27 และคงบังคับได้แต่เฉพาะทรัพย์สินที่จำนองเท่านั้นหาอาจบังคับถึงทรัพย์สินอื่นของผู้ตายได้ด้วยไม่ แม้สัญญาจำนองจะมีข้อความระบุให้เจ้าหนี้มีสิทธิยึดทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้มาชำระหนี้ได้ในกรณีที่ทรัพย์สินที่จำนองไม่พอชำระหนี้ก็ตาม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นธนาคารพาณิชย์ และรับโอนกิจการสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องจากธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2541 ทั้งนี้ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องให้ความเห็นชอบโครงการโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ให้แก่โจทก์ ส่วนจำเลยทั้งหกเป็นทายาทโดยธรรมของนางสุจิตรา กำธรทรัพย์ (ที่ถูก กัมมทรัพย์) ผู้ตายซึ่งถึงแก่ความตาย เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2538 (ที่ถูกวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2538) ก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ตายเป็นลูกหนี้เงินกู้ของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) โดยจดทะเบียนจำนองที่ดินเป็นประกันและมีจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นสามีทำสัญญาค้ำประกันอย่างลูกหนี้ร่วมกัน ปรากฏว่าผู้ตายมี

ยอดหนี้คิดถึงวันฟ้องเป็นต้นเงิน 1,330,023.83 บาท และดอกเบี้ยจำนวน 637,961.71 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,003,985.54 บาท โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิจากเจ้าหนี้เดิมได้ทวงถามและบอกกล่าวบังคับจำนองแก่จำเลยทั้งหกในฐานะทายาทโดยธรรมให้ชำระหนี้แล้ว แต่จำเลยทั้งหกคงเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งหกชำระหนี้แก่โจทก์ในเงินจำนวนดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 14.5 ต่อปี ของต้นเงิน 1,330,023.83 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ หากไม่ชำระก็ขอให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 186973 และเลขที่ 187054 ตำบลไทรมา (บางไทรมา) อำเภอเมืองนนทบุรี (ตลาดขวัญ) จังหวัดนนทบุรี ขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์จนครบถ้วน หากขายแล้วไม่พอชำระหนี้ก็ขอให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งหกออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่โจทก์จนครบถ้วนจำเลยทั้งหกให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะหนังสือสัญญาการโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างโจทก์กับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ไม่ปิดอากรแสตมป์ จึงไม่อาจรับฟังได้การบอกกล่าวบังคับจำนองไม่ชอบเพราะโจทก์ไม่ได้บอกกล่าวให้ชำระหนี้แต่เป็นการบอกเลิกสัญญากู้เงินเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2543 ทำให้หนี้เงินกู้ระงับ เมื่อหนี้ประธานระงับ การจำนองย่อมระงับสิ้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 744(1) จำเลยที่ 1 ไม่ต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกัน ฟ้องโจทก์ขาดอายุความมรดกจำเลยทั้งหกในฐานะทายาทโดยธรรมย่อมรับผิดชอบในหนี้สินของเจ้ามรดกเพียงเท่าทรัพย์สินที่ตกทอดแก่ตนเท่านั้น ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ร่วมกับจำเลยที่ 2 ถึงที่ 6 ในฐานะทายาทของนางสุจิตรา กัมมทรัพย์ ผู้ตาย ชำระเงิน 2,003,985.54 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14.5 ต่อปี ของต้นเงิน 1,330,023.83 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 28 มีนาคม 2543) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยทั้งหกไม่ชำระให้ยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 186973 และเลขที่ 187054 ตำบลไทรมา (บางไทรมา) อำเภอเมืองนนทบุรี (ตลาดขวัญ) จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน ออกขายทอดตลาดชำระหนี้ถ้าไม่พอชำระให้ยึดทรัพย์สินมรดกของนางสุจิตรา กัมมทรัพย์ ผู้ตายออกขายทอดตลาดชำระหนี้แก่โจทก์จนครบกับให้จำเลยทั้งหกร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 8,000 บาทจำเลยทั้งหกยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ วรรคหนึ่งศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้จำเลยทั้งหกยื่นคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งในคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกาของจำเลยทั้งหกเพียงว่า สำเนาให้อีกฝ่ายพร้อมสำเนาอุทธรณ์ จะคัดค้านประการใด ให้แถลงเข้ามาภายในกำหนดเวลายื่นคำแก้อุทธรณ์ มิฉะนั้นถือว่าไม่ติดใจคัดค้านและในเวลาเดียวกันศาลชั้นต้นสั่งในอุทธรณ์ว่า จำเลยทั้งหกยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาที่ศาลอนุญาตรับเป็นอุทธรณ์ของจำเลยทั้งหก สำเนาให้โจทก์แก่ภายใน 15 วัน ให้จำเลยทั้งหกนำส่งภายใน 5 วัน ไม่มีผู้รับโดยชอบให้ปิด หากส่งไม่ได้ ให้จำเลยทั้งหกแถลงเพื่อดำเนินการต่อไปภายใน 15 วัน นับแต่วันส่งไม่ได้ หากไม่แถลงให้ถือว่าทั้งฟ้องอุทธรณ์ ส่วนจะส่งไปศาลฎีกาหรือไม่ ให้รอคำคัดค้านหรือคำแก้อุทธรณ์ก่อน ซึ่งโจทก์มิได้คัดค้านคำร้องภายในกำหนดเวลายื่นคำแก้อุทธรณ์ แต่ยื่นคำแก้อุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามกฎหมายแล้ว ศาลชั้นต้นจึงสั่งในคำแก้อุทธรณ์ว่า ให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งศาลฎีกาเห็นว่า แม้ศาลชั้นต้นจะมีได้ส่งอนุญาตให้จำเลยทั้งหกอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา แต่เมื่อโจทก์ไม่คัดค้านคำร้องขออุทธรณ์เฉพาะปัญหาข้อกฎหมายโดยตรงต่อศาลฎีกาภายในกำหนดเวลาแก้อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นสั่งให้ส่งสำนวนมายังศาลฎีกาพออนุมัตได้ว่าศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยทั้งหกอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 223 ทวิ วรรคหนึ่งแล้ว

พิเคราะห์แล้ว คดีมีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งหกในประการแรกว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะหนังสือสัญญาโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) กับโจทก์ตามเอกสารหมายเลข จ.16 ไม่ปิดอากรแสตมป์ โดยจำเลยทั้งหกอุทธรณ์อ้างว่าตามพระราชกำหนดและประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวได้ยกเว้นเฉพาะค่าธรรมเนียมและค่าภาษีเพื่อการโอนกิจการระหว่างสองธนาคารเท่านั้น ไม่ได้ระบุให้มีการยกเว้นการเรียกเก็บค่าอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากรด้วย เห็นว่า การโอนกิจการระหว่างโจทก์กับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เป็นการโอนตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 ซึ่งบทบัญญัติมาตรา 5 ได้บัญญัติให้เพิ่มข้อความเป็นมาตรา 38 เบญจ โดยในวรรค 4 กล่าวถึงการควบกิจการหรือโอนกิจการธนาคารว่าให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่าง ๆ เมื่อกฎหมายไม่ได้ระบุว่ายกเว้นอากรประเภทใด จึงต้องแปลว่าเป็นการยกเว้นอากรทุกประเภท เมื่อโจทก์รับโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) โดยอาศัยตามพระราชกำหนดฉบับนี้ หนังสือสัญญาการโอนสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างสองธนาคารเอกสารหมายเลข จ.16 จึงหาจำต้องปิดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากรดังที่จำเลยทั้งหกอ้างไม่ส่วนที่จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ในประการต่อไปว่า การที่โจทก์ได้มีหนังสือแจ้งแก่จำเลยทั้งหกขอให้ชำระหนี้ บอกกล่าวบังคับจำนองและบอกเลิกสัญญากู้เงินตามเอกสารหมายเลข จ.5 ทำให้สัญญากู้เงินที่ผู้ตายทำไว้ระงับสิ้นไป นั้นประธานตามสัญญากู้เงินจึงระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นมิใช่เหตุอายุความ คู่สัญญาต้องกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 386, 391 และ 392 การจำนองซึ่งเป็นหนี้อุปกรณ์ก็ระงับสิ้นไปเช่นเดียวกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 744(1) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติให้หนี้ระงับสิ้นไปก็ต่อเมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้ มีการปลดหนี้การหักกลบลบหนี้การแปลงหนี้ใหม่ หรือการที่หนี้เคลื่อนกลืนกันเมื่อผู้ตายทำสัญญากู้เงินกับจำเลย 2 ครั้งโดยผู้ตายยังชำระหนี้แก่โจทก์ไม่ครบถ้วน และไม่ปรากฏเหตุอย่างอื่นที่จะทำให้หนี้เงินกู้ดังกล่าวระงับสิ้นไป หนี้เงินกู้ที่ผู้ตายจะต้องรับผิดชอบต่อโจทก์จึงยังไม่ระงับ ดังนั้น การจำนองซึ่งเป็นหนี้อุปกรณ์จึงยังไม่ระงับสิ้นไปแต่อย่างใด อุทธรณ์ของจำเลยทั้งหกในประการนี้จึงฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งหกในประการสุดท้ายว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ คดีนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าก่อนฟ้องทนายโจทก์ได้ตรวจสอบทางทะเบียนบ้านของผู้ตายทราบแน่ชัดเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2542 ว่า ผู้ตายถึงแก่ความตาย โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2543 ยังไม่พ้นกำหนด 1 ปี นับแต่โจทก์ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงการตายของผู้ตาย แม้จำเลยทั้งหกจะนำสืบว่า จำเลยที่ 6 ได้ไปติดต่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2539 เพื่อขอเปลี่ยนชื่อเจ้าของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จากชื่อผู้ตายเป็นชื่อจำเลยที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกและธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ได้ทำการเปลี่ยนแปลงชื่อเจ้าของบัญชีดังกล่าวก็ตาม จะถือว่าโจทก์ทราบการตายของผู้ตายนับแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 แล้วไม่ได้ เพราะธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากโจทก์ และมีได้กระทำในฐานะตัวแทนของโจทก์ อันเป็นการวินิจฉัยว่า แม้ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) จะทราบการตายของผู้ตายในวันที่ 8 มีนาคม 2539 ก็ถือว่าโจทก์ทราบในวันดังกล่าวด้วยไม่ได้จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ว่าธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ได้รู้หรือควรรู้ว่าผู้ตายถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2538 (ที่ถูกวันที่ 8 มีนาคม 2539) แต่ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ไม่ได้ใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ตามสัญญากู้เงินภายในกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754

คดีเป็นอันขาดอายุความต่อกองมรดกของผู้ตาย เมื่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ได้ออกรหัสสิทธิเรียกร้องที่มีต่อผู้ตายไปยังโจทก์ ซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องที่ขาดอายุความแล้ว โจทก์ยอมรับไปซึ่งสิทธิเรียกร้องที่ขาดอายุความนั้นด้วย ส่วนโจทก์ได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดเวลายื่นคำแก้อุทธรณ์แล้วถือว่าโจทก์มิได้ยื่นคำแก้อุทธรณ์ข้อเท็จจริงฟังยุติตามทางนำสืบของโจทก์กับจำเลยทั้งหกและคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่คู่ความมิได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2539 จำเลยที่ 6 ได้ไปติดต่อกับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) สาขาสวนมะลิซึ่งเป็นสาขาเดียวกับที่ผู้ตายไปทำสัญญากู้เงินพิพาทต่อโจทก์ เพื่อขอเปลี่ยนชื่อเจ้าของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์จากชื่อผู้ตายเป็นชื่อจำเลยที่ 1 แม้จำเลยที่ 6 จะมีได้แจ้งขอเปลี่ยนรายการลูกหนี้จากชื่อผู้ตายมาเป็นชื่อของจำเลยทั้งหกด้วยก็ตามถือว่าธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ได้รู้ถึงการตายของผู้ตายตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 และวันที่ 13 ตุลาคม 2541 ได้มีการโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) มาเป็นของโจทก์ หลังจากนั้นวันที่ 28 มิถุนายน 2542 ทนายโจทก์ได้ตรวจสอบทางทะเบียนบ้านของผู้ตาย ทำให้โจทก์ทราบเรื่องของผู้ตายถึงแก่ความตาย คดีจึงมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า การที่ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ได้ทราบเรื่องผู้ตายถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 และต่อมาได้มีการโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ไปเป็นของโจทก์แล้ว จะถือว่าโจทก์ได้ทราบเรื่องของผู้ตายได้ถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 ด้วยหรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์กับธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) จะเป็นคนละนิติบุคคลกันก็ตาม แต่โจทก์รับโอนกิจการจากธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) มาเป็นของโจทก์ โจทก์จึงต้องรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เมื่อธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้รู้ถึงการตายของผู้ตายแล้วตั้งแต่วันที่ 8 มีนาคม 2539 จึงต้องถือว่าโจทก์ได้รู้แล้วด้วย เมื่อนับถึงวันฟ้องวันที่ 28 มีนาคม 2543 จึงเกินกำหนด 1 ปี ฟ้องโจทก์จึงขาดอายุความและเป็นเหตุให้หนี้อุปการะคือผู้ค้าประกันที่จำเลยที่ 1 ได้ทำไว้ต่อโจทก์หลุดพ้นจากความรับผิดชอบไป ด้วย อย่างไรก็ดีเนื่องจากสัญญากู้เงินรายนี้มีการนำทรัพย์สินมาจำนองเป็นประกันไว้ด้วย ดังนี้ แม้หนี้สินตามสัญญากู้เงินอันเป็นหนี้ประธานจะขาดอายุความโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ด้วยการรับโอนสิทธิมาจากเจ้าหนี้เดิมย่อมใช้สิทธิบังคับเอาจากทรัพย์สินที่จำนองได้ ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1754 วรรคสาม ประกอบมาตรา 193/27 และคงบังคับได้แต่เฉพาะทรัพย์สินที่จำนองเท่านั้น หากอาจบังคับถึงทรัพย์สินอื่นของผู้ตายได้ด้วยไม่ แม้สัญญาจำนองที่ดินเป็นประกันเอกสารหมายเลข 22 และ 23 จะมีข้อความระบุให้เจ้าหนี้มีสิทธิยึดทรัพย์สินอื่นของลูกหนี้มาชำระหนี้ได้ในกรณีที่ทรัพย์สินที่จำนองไม่พอชำระหนี้ก็ตาม ที่ศาลชั้นต้นพิพากษานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยบางส่วนอุทธรณ์ของจำเลยทั้งหกฟังขึ้นบางส่วนพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งหกในฐานะทายาทโดยธรรมของนางสุจิตรา กัมมทรัพย์ รับผิดชำระเงินจำนวน 2,003,985.54 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14.50 ต่อปี ของต้นเงิน 1,330,023.83 บาท นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 28 มีนาคม 2543) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากไม่ชำระให้ยึดเฉพาะที่ดินโฉนดเลขที่ 186973 และเลขที่ 187054 ตำบลไทรมา (บางไทรมา) อำเภอเมืองนนทบุรี (ตลาดขวัญ) จังหวัดนนทบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ"

องค์คณะ

เกรียงชัย จิงจตุรพิธ · วิชัย วิวิทเสวี · สรรพ อุดมทวี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2659/2546>